

**ДЕНИЦА МИНЧЕВА
ДУМИ СРЕД ПРОСТОРА НА
ДУШАТА...**

chitanka.info

*Думи сред простора на душата.
Блъсват се във сивите стени
и отлитат.
Ще ми се след тях да отлетя
търсеца, намираща... какво?
Търсеца, намираща
печално искрена
безумно тайнствена
безмилостно единствена любов.*

*Думи в празнотата на душата
безмерно нежно блъсват ме от ръб,
намиращ се в самия край на твърд,
ограждаща бездънната,
безименна
и безнадеждна бездна
на безумието.*

*Думи в широтата на безумието ...
просто няма.
Има бързи, хищни, малки, зли и жълти
спомени от някъде и някога
и може би от някого.
Но само може би.*

*В глухото и празно пространство
на безумието ми
красиви, лъскави, широки и предателски усмивки
няма да намериш.
Те крият се добре —
зад зъбите на весели чудовища.*

*Пициш ли нощем в тихия си дом,
когато праз съня ти се промъкне
(като тялото на лъскава змия)*

грозен, празен, кух и необоснован
страх, че някой те преследва,
за да положи нежни длани
върху шията ти и да стисне здраво?

а после ще се рееш над земята,
ще се промъкваш в чужди сънища
и ще полагаш нежни длани
върху нечий врат
докато той пищи във тихия си дом.

Една далечна сутрин —
назад или напред във времето
(или и двете)
една врата ще се отвори
и ще глътне
отдавна уморения ти жизнен дух
и после ще е мрак и нищета.
А ти, отдавна скъсал нишката
на своя ум,
безсилно ще се блъскаш
в сивите стени на нечия душа
и ще летиш към бъдеще тъй светло,
че ще изгори очите ти.
И после там ще свърши всичко.
Може би...
Но само може би.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.